

Zaman Sana Eğildi

— basak-kaya · 06 Nisan 2026

İçimde sakladığım bir takvim vardı,kimsenin çevirmediği sayfalarla ağırlaşan,günler üst üste biriken toz gibiydi,dokunsam dağılacak bir geçmiş gibi.Sonra sen dokundun akışa,zaman ilk kez yön değiştirdi,saat dediğim şey çözülnabzımın içine karıştı.Aynı anda atan iki kalp gibibirbirine uydu anlar,ve ben ilk kez fark ettimbeklemenin bile bir anlamı var.Mevsimler yerini unuttu,soğuk dediğim şey içimde eridi,en sert kışın ortasında bileince bir yeşillik büyüdü içimde.Güneş artık gökte değildi,senin yüzünde doğuyordu sabahlar,ışık dediğim şeygözlerinden taşan bir hikâyeydi.Yollar değişti, yönler silindi,haritalar seni göstermeye başladı,her adım, her durakadına çıkan gizli bir kapıydı sanki.Bir melodi duyduğumdaiçimde bir yer sana döndü,notalar ses olmaktan çıktıadına benzeyen bir dile dönüştü.Konuşmadan anlaşmanınesk bir sırrını çözdüm,bakışlarıyla yazılan cümlelerisesizliğin içinde okudum.Geceye düşen yağmuryalnızlığımı söküp aldı,ardından gökyüzüne çizilen renklerseni anlatmaya yetmedi, eksik kaldı.İnsan olmak dedikleri şeybir bedene sığmak değilmiş meğer,bir başkasında kendini bulmakmış,kaybolurken tamamlanmakmış.Eksik taraflarım vardı,adı konmamış boşluklar,sen geldin,her birine anlam bıraktın.İçimdeki kelimeleruzun süre birbirine yabancıydı,senin düşüncen dokunduğundaaynı hikâyeye inanmaya başladılar.Adın gecenin son hecesi oldu,her cümle sana bağlandı,sanki yazılan her şeybaşından beri seni bekliyordu.Kalbim büyüdü fark etmeden,duvarları genişleyen bir ev gibi,senin izlerin asılı kaldı her köşedeve ben o izlerin içinde çoğaldım.Gelecek artık karanlık bir boşluk değil,içinde yürüdüğün bir yol gibi açık,çünkü sen varsın orada,ve bu, bütün korkulardan daha güçlü.Zaman geçiyor belki,ama ben onun peşinden gitmiyorum,çünkü öğrendimbazı insanlar vardır,gelince saatleri susturur,ve ömrü sayılarla değil,kalpte bıraktığı yankıyla ölçtürür.